

Sygn. akt IXW 3719/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – sekr. sąd. Jolanta Jarmolowicz

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 18/11/2014r., sprawy

M. Ł.

c. J. i E. z domu C.

ur. (...) w P.

obwinionej o to, że:

w dniu 8 lipca 2014 roku około godz. 7.30 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki C. o nr rej. (...) podczas zmiany kierunku jazdy nie zachowała szczególnej ostrożności oraz bezpiecznego odstępu od kierującego samochodem marki S. o nr rej. (...) (...) w wyniku czego doprowadziła do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. Z art. 22 ust. 1 i w zw. Z art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. obwinioną **M. Ł.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 86§1 kw w zw. Z art. 22 ust. 1 i w zw. Z art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy art. 86§1 kw skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 200zł (dwieście) złotych** ;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi kosztami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130 (sto trzydzieści) złotych oraz w 1/2 kosztami opinii biegłego.**

UZASADNIENIE

Obwiniona M. Ł. mieszkanka O., pracuje jako (...)z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym około (...) złotych. Ma na utrzymaniu jedną osobę. Nie była karana za wykroczenia.

(dowód: dane osobopoznawcze , k. 59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 08.07. 2014r. około godz. 7:30 w O. na ul. (...) ,obwiniona M. Ł. kierowała pojazdem m-ki C. o nr rej. (...), a pojazdem ciężarowym m-ki S. o numerze rejestracyjnym (...) kierował pokrzywdzony J. K. (1) .Pojazdy wyjeżdżały

z ul. (...) w kierunku ul. (...) , wykonując manewr skrętu w prawą stronę . Warunki drogowe były dobre, miejsce wyjazdu było oznakowane znakami poziomymi w postaci wytartych linii . Oznakowanie to obowiązywało na dzień zdarzenia. Były wytyczone dwa pasy ruchu do skrętu w prawo oraz w lewo, wraz z linią bezwzględnego zatrzymania stop. Samochód S. w momencie rozpoczęcia sygnalizowanego manewru skrętu w prawo znajdował się w okolicy linii rozgraniczającej pasu ruchu, a prawy przedni narożnik znajdował się nieco poza linią rozgraniczającą pasy, bardziej skośnie w prawo. Takie ustawienie pojazdu wynikało z jego gabarytów i technicznych możliwości przy wykonaniu manewru skrętu w prawo, dlatego pojazd ten nie mógł znajdować się bliżej prawej krawędzi prawego pasa. Natomiast pojazd obwinionej m-ki C. znajdował się po prawej stronie samochodu S. na prawym pasie. Prawy bok C. znajdował się w odległości około 1m od prawej krawędzi prawego trawiastego pobocza. O. uczestnicy ruchu byli zobowiązani zachować szczególną ostrożność podczas wykonywania manewru skrętu w prawo. Jako pierwszy nadjechał pojazd m-ki S. i znajdował się bardziej z przodu niż dojeżdżający pojazd obwinionej. Pojazd C. bezpośrednio przed kolizją i kontaktem ze S. , po wjechaniu w pozostałą na prawym pasie przestrzeń zatrzymał się, bo nie miała możliwości kontynuowania jazdy. W następstwie kolizji pojazd m-ki S. na wysokości prawego przedniego błotnika , skontaktował się z przednią częścią lewego boku nadwozia samochodu m-ki C.. Uszkodzenia w pojeździe m-ki S. są stosunkowo niewielkie i usytuowane na prawym boku pojazdu tj. na przedniej części prawego przedniego błotnika oraz zewnętrznych stronach prawych kół tylnej osi. Znaczne uszkodzenia stwierdzono w pojeździe obwinionej m-ki C. , usytuowane były na lewym boku przedniej części nadwozia pojazdu tj. nastąpiło otarcie bocznej powierzchni zewnętrznej strony opony lewo przedniego koła , płytko wgniecionej oraz zarysowanie powłoki lakierniczej przedniej części lewego przedniego błotnika, wgniecionego i lekko przemieszczonego lewego przedniego naroża zderzaka oraz zarysowanie klosza lewego reflektora. Obwiniona , która dojechała do pojazdu S. tak ustawionego ,nie zachowała szczególnej ostrożności przez niewłaściwą ocenę bezpiecznej odległości od tego pojazdu . De facto obwiniona nie miała przestrzeni wystarczającej do kontynuowania manewru skrętu w prawo , co skutkowało tym , że zatrzymała pojazd m-ki C. w momencie, gdy pojazd m-ki S. o znacznych gabarytach, kontynuował manewr skrętu w prawo, nie widząc jej pojazdu. Wjazd obwinionej w zaistniałych warunkach stanowił o naruszeniu zasady szczególnej ostrożności oraz ograniczonego zaufania.

(notatka urzędowa k.5-5 verte, protokoły oględzin k.6,7, szkic sytuacyjny k.8 płyta CD k.24, pismo z (...) k.54-55, 67,68,, zeznania świadków funkcjonariuszy Policji M. Z. (1) k.59 verte, A. S. (1) k.59 verte,60, wyjaśnienia obwinionej k.59-59 verte ,J. K. (1) k.k.70-70 verte, 11-11verte)

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniona M. Ł. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W swych wyjaśnieniach wskazała, że zamierzała skręcić w prawo ,po wyjeździe z (...). Pojazd ciężarowy już stał , gdy dojechała do niego .Stała od niego w odległości bocznej około 60-80cm. Zdaniem obwinionej ,pojazd ciężarowy stał na lewym pasie, prostopadle do jezdni , bez włączonego kierunkowskazu. Przyznała , że nie obserwowała tego pojazdu tylko swoją prawą stronę . Została zaskoczona , że znajdujący się bardziej z przodu ,pojazd S. ruszył, bez kierunkowskazu, w prawo. Wtedy , po przejechaniu do 0,5m zatrzymała się i użyła klaksonu Twierdziła , że w momencie ruszenia ,pojazd ciężarowy wjechał na jej opas ruchu i kołem środkowym ją zaczeplił.. Potwierdziła znane jej i widoczne oznakowanie , gdzie jest jeden wjazd i dwa wyjazdy w lewo i w prawo .Do przyjazdu policji nie zmieniała pozycji pozdarzeniowej.

(d. wyjaśnienia obwinionej k.59-59 verte)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionej ,co do faktycznego ustawienia pojazdów ,jak i przebiegu kolizji nie zasługują na uwzględnienie, albowiem nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zebrany w niniejszej sprawie.. W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionej są nielogiczne, aby stojąc na pasie ruchu do skrętu w prawo ,mającym 4,1m , znajdowała się ,jak sama podała w odległości bocznej od pojazdu ciężarowego: 60-80cm , w sytuacji , gdy pojazd ten miał znajdować się na pasie lewym o szerokości 3,8merta., prostopadle do jezdni ,bez zajmowania części prawego pasa ruchu. Utrwalone szkicem sytuacyjnym położenie pojazdu obwinionej to położenie po kolizji , nie zaś z chwili ,gdy podjechała na odległość około 0,5m znajdując się od prawej bocznej krawędzi na odległość 1m. Dokonując wykładni

logicznej, mając na uwadze parametry techniczne obydwu pojazdów, fakt, że pojazd ciężarowy znajdował się bardziej z przodu niż pojazd obwinionej, przy przedstawionej przez nią konfiguracji zdarzenia, oznacza, że do kolizji w ogóle nie powinno dojść, bo byłoby to technicznie wątpliwe. Ponadto ślady umiejscowione na szkicu, jako ślady toczenia się kół pojazdu ciężarowego zostały przez biegłego wykluczone, jako pochodzące z pojazdu m-ki S.. Nie sposób nie wspomnieć, że jest to ruchliwy, użytkowany przez inne pojazdy odcinek drogi wyjazdowej. Poza tym obwiniona sama przyznała, że nie obserwowała pojazdu S., tylko swoją prawą stronę, co również wskazuje na faktyczną możliwość dokonanej przez nią oceny, tak położenia pojazdu S., jak i czy miał czy nie miał włączonego kierunkowskazu. Poza tym to, że obwiniona nie mogła kontynuować manewru skrętu w prawo, wskazuje na to, że częściowo pas prawy zajmował pojazd S., a nie całkowicie lewy, co sugeruje obwiniona.

W ocenie Sądu zeznania świadków funkcjonariuszy Policji M. Z. i A. S.. można uznać za wiarygodne w zakresie sporządzonej przez nich dokumentacji szkicu, zdjęć na płycie CD czy protokołów oględzin, ponieważ nie pamiętali szczegółów kolizji. Na miejscu nie prowadzili postępowania mandatowego wobec żadnego z uczestników kolizji.

Sąd podzielił w części zeznania świadka J. K. (2) z pojazdu S. odnośnie skośnego ustawienia pojazdu ciężarowego. Natomiast nie uznał za wiarygodne dalszej części jego wypowiedzi, że w całości znajdował się w całości na pasie prawym, co zresztą słusznie zauważył w swojej analizie i symulacjach biegły D. M., że narożnikiem prawym przekraczał linią rozgraniczającą pasy. Takie ustawienie pojazdu S. biegły uznał za dozwolone z uwagi na jego gabaryty i fakt wykonywania manewru skrętu w prawo.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego D. M. na okoliczność ustalenia możliwego przebiegu zdarzenia w wersjach podawanych przez M. Ł. jak i J. K. (3) przy uwzględnieniu dokumentacji Policji załączonej do akt sprawy.

Biegły z zakresu wypadków i kolizji drogowych D. M. (2), po przeprowadzonej analizie mechanizmu kolizji, miejsca zdarzenia, wzajemnego usytuowania pojazdów, przy obowiązującym w tym miejscu oznakowaniu poziomym, analizie charakteru i rodzaju uszkodzeń stwierdzonych w obydwu pojazdach, jak i po przeprowadzeniu szeregu symulacji komputerowych uznał, że przyczyną kolizji było niezachowanie szczególnej ostrożności przez obydwu uczestników ruchu, w tym obwinionej M. Ł., podczas zmiany kierunku jazdy. W przyjętej przez biegłego wersji, przy takim jak ustalono ustawieniu pojazdu ciężarowego m-ki S., dopuszczalnym w świetle gabarytów i sposobu przemieszczania się pojazdu, podczas manewru skrętu w prawo, obwiniona kierująca pojazdem m-ki C. była zobowiązana wzmocnić ostrożność i w sposób ciągły obserwować sytuację. Uznał, że powinna zaniechać wszelkiego rodzaju manewrów, w tym poruszania się obok pojazdu m-ki S.. Wręcz poczekać aż pojazd ten zakończy wykonanie manewru skrętu w prawo. Dopiero po tych czynnościach powinna kontynuować dalszą jazdę, a nie wjeżdżać obok tego pojazdu.. Biegły wskazał nie tylko na naruszenie przez obwinioną zasady szczególnej ostrożności, ale i zasady ograniczonego zaufania. Wskazując na możliwość uniknięcia zaistniałej sytuacji, istniała jedynie w sytuacji gdyby obwiniona odstąpiła od wykonania manewru zmiany kierunku jazdy, ale przede wszystkim wjazdu obok samochodu ciężarowego.. Biegły dodatkowo wskazał na wystąpienie niezauważonych wcześniej śladów w postaci, uwidocznionych na zdjęciu (...) opinii grud błota, ziemi, piasku, jako ślad koła lewego przedniego pojazdu obwinionej. Natomiast wykluczył by ujawnione na szkicu przez Policję ślady toczenia kół pochodziły do pojazdu m-ki S..

Sąd podzielił ustalenia biegłego uznając opinię za rzeczową i konsekwentną. Jednocześnie biegły ten wskazał na okoliczność, że kierujący pojazdem m-ki S. również dopuścił się naruszenia zasady szczególnej ostrożności, w kierunku nie zwiększenia uwagi na zmieniającą się sytuację na drodze, by dostrzec pojawienie się obok jego pojazdu, samochodu obwinionej. . Mógł bowiem przyhamować, czy jechać na wprost, co pozwoliłoby na uniknięcie kolizji.

Reasumując, sposób zmiany kierunku jazdy bez zachowania szczególnej ostrożności przez obwinioną i naruszenie zasady ograniczonego zaufania w momencie ustawienia pojazdu w bliskiej odległości od innego uczestnika ruchu, z pojazdu o znacznych gabarytach i ustawienie tego pojazdu, który sygnalizował manewr skrętu w prawo, przy jednoczesnej braku możliwości kontynuowania jazdy i zablokowaniu koła prawego przedniego w pojeździe obwinionej, bez zachowania przez nią szczególnej ostrożności doprowadziło do kolizji obydwu pojazdów

(d. opinia biegłego k.73-84, zeznania D. M. k.99-99verte)

Strona przedmiotowa wykroczenia określonego w art. 86 § 1 kw obejmuje czyn polegający na niezachowaniu należytej ostrożności, powodujący zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Chodzi o zachowanie ostrożności przez uczestnika ruchu lub inną osobę, naruszającą w związku ze swoimi czynnościami tę zasadę. Zasada ostrożności w ruchu drogowym ma szerokie znaczenie i może się odnosić do różnych sytuacji. Zasady ruchu formalnie określone są ustawą, ale ostrożność korzystania z dróg nadaje regułom ustawowym pełną wartość wraz z doświadczeniem życiowym użytkownika drogi. Bezpieczeństwo ruchu wymaga przestrzegania wszystkich sformalizowanych zasad, a także ostrożności wynikającej z potrzeb życia, z konkretnej sytuacji (zob. K. Buchała, Przepięstwa i wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji drogowej, s. 121-123). Pomocna jest tu zasada ograniczonego zaufania, która podpowiada zachowanie szczególnej ostrożności w różnych sytuacjach, nie tylko formalnego przestrzegania reguł ruchu i oznakowań drogi. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do „postępowania uważnego, przezornego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze”. W niektórych sytuacjach ustawa wymaga ostrożności szczególnej, a więc większej niż zwykle wymagania. Szczególna ostrożność, to „ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestników ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie”. [T. B. (red.), A. W., J. F., M. S.; Kodeks wykroczeń. Komentarz; LexisNexis, W. 2011]

Treść przepisu art. 22 ustawy Prawo o ruchu drogowym nakłada na kierującego pojazdem, który zmienia kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu, wykonanie tego manewru z zachowaniem szczególnej ostrożności oraz zobowiązuje kierującego, który zmienia zajmowany pas ruchu do ustąpienia pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony (art. 22 ust. 4).. Z treści tego przepisu wynika, że zmiana zajmowanego kierunku ruchu może nastąpić z zachowaniem szczególnej ostrożności, która polega na upewnieniu się, czy można dokonać zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. Innymi słowy, kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia manewru obronnego. Wymaganie zachowania szczególnej ostrożności przez zmieniającego kierunek jazdy nie oznacza, że w razie zaistnienia wypadku w czasie wykonywania tego manewru odpowiedzialność za jego powstanie zawsze spada na dokonującego zmiany kierunku jazdy.. [R. A. S.; Prawo o ruchu drogowym. Komentarz; LEX; 2008]

W przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia zasady szczególnej ostrożności przez obydwu uczestników ruchu .

W związku z powyższym, w ocenie Sądu wina obwinionej nie budzi wątpliwości i została ona należycie udowodniona w toku przeprowadzonego postępowania. Obwiniona w dniu 8 lipca 2014 roku około godz. 7.30 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki C. o nr rej. (...) podczas zmiany kierunku jazdy nie zachowała szczególnej ostrożności oraz bezpiecznego odstępu od kierującego samochodem marki S. o nr rej. (...) (...) w wyniku czego doprowadziła do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zachowanie obwinionej wyczerpało dyspozycję art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 Prawo o ruchu drogowym i z mocy tego przepisu została ona skazana i wymierzono jej karę ,jak w sentencji wyroku.

Przy wymiarze kary przesłanką obciążającą jest wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinioną .Za przesłankę łagodzącą Sąd uznał dotychczasową niekaralność obwinionej oraz częściowe przyczynienie się drugiego uczestnika ruchu .Sąd mając na względzie całokształt powyższych okoliczności, uznał ,iż wymierzona obwinionej kara grzywny w kwocie 200 zł jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego jej wykroczenia oraz zawinięcia. Kara ta spełnia też swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a przede wszystkim zmotywuje obwinioną do poruszania się po drodze z zachowaniem większej ostrożności.

Mając na uwadze na sytuację rodzinną i majątkową obwinionej Sąd obciążył ją kosztami i opłatą oraz w 1/2 kosztami opinii biegłego.